

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VII. ÉVFOLYAM 8. SZÁM – 2013. AUGUSZTUS 4.

Isten kezében

Sokak számára talán hihetetlenül hangzik, mások számára nyomasztónak a hajdan volt katekizmusi megállapítás, miszerint a bűnbeesés (az első bűn) után az ember értelme elhomályosult és akarata rosszra hajlott.

A kegyetlen valóság az, hogy ez sokkal igazabb, mint gondolnánk.

Valójában nem kell Dávid királyhoz hasonlóan egy próféta figyelmztetés után ráébredni, hogy „*anyám már vétkekben fogant engem!*” – nem kell Iskarioti Júdához hasonlóan döbbenet mondani: „*vétkeztem, elárultam az Igaz Vért!*” – nem kell Szent Pálhoz hasonlóan őszintének lenni: „*más törvényt látok elmémben és más törvényt érzek tagjaimban...*” nap, mint nap tapasztalhatja az őszinte ember, hogy *milyen nehéz jónak lenni!*

A nehézség abból adódik, hogy, mint Szent Péter mondja: „*ellenségeitek, az Ördög, mint ordító oroszlán körüljár és keresi, kit nyeljen el!*”

Nemcsak az Úr Jézus búzáról és a konkolyról szóló példabeszédében a felbukkanó rossz az ellenség műve, hanem a mindennapokban is így van ez, az Isten által a teremtéskor remekműnek alkotott ember esetében is. E nélkül sokszor érthetetlennek tűnik, hogyan lehetséges, hogy amikor az Isten megteremtette az embert a saját képére és hasonlatosságára, rá lehelt a *az élet leheletét* és látta, hogy „*amit alkotott, nagyon jó!*”, hogyan lehetséges mégis, hogy az összes teremtmény között egyedül az ember az, aki tudatosan képes tenni mindent, még a rosszat is. Az összes teremtmény vagy a pusztaság létevel, vagy a maga génjeibe ágyazott tulajdonságaival részese a folyamatoknak, az ember tud gondolkodni, következtetni, tervezni, felismerni összefüggéseket és így sokkal tudatosabban élni a maga életét. – Bizonyára ezért is a legfőbb célpontja a gonoszság minden eszközének és szenvedni el a legkülönfélébb kísértéseket. Nagyon ritkán hallunk és még ritkábban vagyunk tanúi a jóra való kísértéseknek – sokkal inkább a rossz felé irányít a gonoszság. Nem kell messzire mennünk sem térben, sem időben, hogy a rosszat és annak következményeit észre vegyük. A napjainkban történt Riói találkozóra kapcsolatban hadd utaljunk Ferenc Pápára, Aki az „*átkozott arany-éhségről*” beszélt; „*az aranyborjú imádása talán sohasem járt olyan kegyetlen következményekkel, mint a jelenlegi globális gazdasági válság idején!*” - mondja. „*E magatar-*

tás mögött az etika, illetve végső soron Isten visszautasítása rejlik, mert az etika Istenhez vezet...” Mindez csak parányi morzsa a nagy valóságban; mennyi és mennyi minden, és más van még! - Ezek és sok-sok-sok hasonló dolog mögött emberek állnak, sok ember, akik valamiképpen teszik, amit tesznek, nem teszik, amit nem tesznek és közben a „*a világ forog keserű levében*” ahogyan Vajda János, a költő írta már régen. – Az események önmagukban nem léteznek; az anyag önmagában nem rossz – az események irányítói tesznek dolgokat jóvá vagy rosszá, az anyag felhasználói kezében lesz valami jóvá, vagy rosszá. – Ugyanakkor az értelemmel és szabad akarattal megáldott ember nem egyszerűen úgy él, hogy rácsófol lehetőségeire. Még az önmagában jó dolgokat is képes – sokszor tudatosan – rosszul használni. – Nem kell a saját emberségünket eleve rossznak kikiáltani, sokszor önmaguktól beszélnek, beszédesebbek minden véleménynél és sajnós, de számtalanszor ellenünk vallanak. Hányszor sokszorosan igaz: „*gyümölcseikről ismeritek meg őket!*”

Ne legyünk igazságtalanok, nem beszélünk kollektív bűnösségről – nem minden ember ilyen, csak sajnós sok ember, és kegyetlen igazság, ahol probléma van, ott emberi közreműködés, emberi mulasztás, emberi felelősség ... van. – Nem hízelgő és vigasztaló kép rólunk, emberekről. Nem is a maga teljességében valóságos, azért sem, mert a Teremtő nem ilyen embert akart és akar. A hibáiban, tévedéseiben, bűneiben elmerülő ember felé nyújtja kezét, mint valamikor az Úr Jézus a süllyedő Péternek és mindezekből ki akar és ha hagyjuk, ki is húz bennünket. Szeretettel üzeni, ne félj, csak higgy! – Higgy az isteni szeretetben, higgy az isteni irgalomban, higgy abban, hogy az Isten nem akar elveszni hagyni a bajokban, problémákban – ezért siet segítségre, amikor „*Amikor a megroppant nádszálát nem tőri el, a füsttől gő mécsbelet nem oltja ki!*” – amikor „*nem akarja a bűnös halálát, hanem, hogy megtisztuljon, megtérjen és éljen!*” – Vigasztal, erősít és hívogat a jóra – az Új-szövetségben szentségi rangra emeli a megtérés és bűnbánat eseményeit, csak, hogy visszafogadhassa tékozló fiait. Mindnyájan rászorulunk atyai irgalmára, együtt köszönjük meg Neki jóságát és nagy lehetőségeinket –

Pekker Imre plébános

©www.angelico.hu

Isten tenyerén

*Életem ott van Isten tenyerén
azért nem félek én.
Bármi fáj nekem, mosolyog a szemem.
Száz jajszó között is bizom vakon,
hitem fel nem adom.
Rám törhet vadul ezer baj, veszély,
Isten így szól: Ne félj!
Miért is? Mitől is félhetnék én?
az Isten tenyerén!*

gében valóságos, azért sem, mert a Teremtő nem ilyen embert akart és akar. A hibáiban, tévedéseiben, bűneiben elmerülő ember felé nyújtja kezét, mint valamikor az Úr Jézus a süllyedő Péternek és mindezekből ki akar és ha hagyjuk, ki is húz bennünket. Szeretettel üzeni, ne félj, csak higgy! – Higgy az isteni szeretetben, higgy az isteni irgalomban, higgy abban, hogy az Isten nem akar elveszni hagyni a bajokban, problémákban – ezért siet segítségre, amikor „*Amikor a megroppant nádszálát nem tőri el, a füsttől gő mécsbelet nem oltja ki!*” – amikor „*nem akarja a bűnös halálát, hanem, hogy megtisztuljon, megtérjen és éljen!*” – Vigasztal, erősít és hívogat a jóra – az Új-szövetségben szentségi rangra emeli a megtérés és bűnbánat eseményeit, csak, hogy visszafogadhassa tékozló fiait. Mindnyájan rászorulunk atyai irgalmára, együtt köszönjük meg Neki jóságát és nagy lehetőségeinket –

Pekker Imre plébános

Évközi 14. Vasárnap – Július 06. – 1951. November 5-én kaptam névpompra ajándékba F.W. Foerster Az élet művészete c. könyvét, ami 1945-ben már nyolcadik kiadásban jelent meg. A Szerző eredetileg Zürichben ajánlotta olvasóinak, hogy segítsen azoknak, „*akik akarataikat edzeni akarják és a szeretetben magukat gyakorolni.*” – Ebben a könyvben utal egy költőre, akinek a nevét nem írja le, de mélyen elgondolkodtat szavai igen: „*a világ csupa fájdalom, mindenütt sebek sírnak...*” – Sok év telt el azóta, hogy ezt a könyvet és gondolatait megismerhettem és sajnos meg kell állapítani, hogy manapság sokkal igazabb minden szó = még több fájdalom van és még több sajnó seb. Ezek nemcsak testileg, hanem lelkileg és szellemileg is terhelik a világot és a benne élő embert. Az persze egyszerűen hangzik, hogy a világ, mert a világ nem rajtunk kívül áll valami, mi alkotjuk és ha sok a fájdalom, érdemes feltenni a kérdést, ki okozza, és ha sok a legkülönbözőbb módon lévő seb, vajon mi, még inkább ki az oka!

Súlyos kérdés ez, különösen akkor, ha figyelmesen elolvassuk a mai szentmise könyörgését: „*Istenünk, Te Szent Fiad megaláztatása által fölemelted az elesett emberiséget – kiragadtál minket a bűn szolgaságából!*” – Sokszor megtörtént és megtörténik, hogy az Isten össze akarja gyűjteni övét szárnyai alá – Atyai szeretetében, lelkülete szerint, de valahogyan sokan ezt nem akarják; pedig Izajás próféta szövegében is olvasható az eredetileg Jeruzsálemtől szóló gyönyörű szöveg, aminél már csak az a gyönyörűbb, hogy most már mindenkinek és mindenkiről szól: „*...ujjongjatok ti is mind, akik szeretitek ... táplálkozzatok tejével, lakjatok jól vigaszt nyújtó keblén, és teljeteik el gyönyörűséggel csodálatos gazdagságából! ... Ime, kiárasztom rá a békét, mint folyamot ... tejjel táplálnak, karjukon hordoznak és térdükön becézgetnek titeket! ... szolgáinak az Úr megmutatja segítő kezét!*”

Ami az Őszövétségben csak a választottaké volt, az Újszövétségben az által lesz mindenkié, hogy „*Krisztus keresztje megszerezte számunkra.*”

Az Úr Jézus azért választott apostolokat, később tanítványokat, még később követőit, a keresztényeket, hogy legyenek küldöttei, akiknek „*hatalmat adott az Evangélium hirdetésére.*” És természetesen legyenek, akik befogadják. – Elgondolkodtató, hogy mennyire nem haladt előbbre évtizedek óta a probléma megoldása. – Gondviselészerű, hogy éppen a mi korunkban küldött Isten egy Pápát Ferenc Pápa személyében, Aki pontosan azt üzeni a világnak, mindenkinek, nekünk is, hogy van megoldás: „*A jövő, a gazdaság, a felvirágzás a munkálkodó, a dolgozó ember előtt van! – Vállaljuk bizalommal a munkát Szentatyánk példájára és megújul a világunk!*” Az Isten Országá, az Isten gondolatai megvalósíthatók, csak úgy kell hozzá állni!

Évközi 16. Vasárnap – Július 21. – Az igazán készsleges lelkeknek csodálatos gondolat, biztatás a mai szentmise imádsága: „*Istenünk, légy irgalmas a Te népedhez, és minket, akiket a mennyei misztériumokba beavattál, vezess át a régiből az új életbe!*” Első pillanatban ugyan nagy kérdésnek tűnik, valójában azonban valóságot jelent, hiszen a továbbiakban kifejezi, beavattál, sőt, amennyiben összevetjük a Jelenések Könyvének kijelentésével (áldozási Ének): „*az ajtóban állok és kopogok!*” – akkor derül ki igazán, hogy mennyire nagy lehetőségről kel beszélünk. Új életről, új életformáról, új hozzáállásról van szó. Ezeket kell megtanulni a mi csodálatos Istenünkől. – Mindez nagyon is lehetséges az ember számára, hiszen Szent Pál pontosan arról beszél a kolosszei Híveknél, hogy mindaz, ami korszakok és nemzedékek halandói számára rejtve volt, most már nyilvánvaló, ahogyan Ő kifejezi: „*Krisztus a megdicsőülés reménye bennetek!*” – Ő nem mondja ugyan ki, de mindenki saját maga is rájöhét, ha akar, hogy Krisztus meg akar dicsőülni az emberben, ha az embernek is igénye ez önmagában. Mostantól éppen azt kell nagyon fontosnak tartani, hogy ez az igény tényleg legyen meg bennünk!

A mindennapi életben kétféle gondolat „uralja” gondolatainkat, cselekedeteinket: a szükség és az igény. Sajnos zömmel az igény kerül előtérbe: szeretném vagy még inkább akarom ezt, azt amazt... sorolhatjuk, hogy ki mit tart fontosnak, mindennél fontosabbnak és nagyon keveset foglalkozunk azzal, mi az igazán fontos, mi a szükséges. – Az Evangéliumban pontosan azt látjuk, hogy maga Jézus mondja ki az igazságot, vannak szükséges dolgok és vannak fontos, vagy fontosnak vélt dolgok és, hogy a kettő nem ugyanaz. – Érdemes figyelni arra, hogy Jézus nem állítja szembe egymással a kettőt, csak a fontossági sorrendet állítja elénk. Nem ítéli el Márta szorgoskodását, mert a szorgalom erény és igen is van értéke, létjogosultsága; jelen esetben még inkább, hiszen a kedves vendéglátással van szoros kapcsolatban, mégis szükségesnek és ezzel együtt értékesnek is mondja Mária választását, mert „*a jobbik részt választotta, nem is veszíti el soha!*” – Ezek felismerésére, tanítására ajánlja fel Jézus Önmagát, és ezért kopogtat lelkünk, életünk ajtaján – Tőle tudjuk megtanulni mindazt, ami nem múlik el mindennapjainkkal. Az emberi szorgalom, a bölcselkedés, a mi logikánk akár naponként is változhat, de életünk múltával legalább is számunkra semmi jelentősége, értéke nem lesz, elmúlik velünk, ami a jobbik rész, amit Jézus tanít, hogy a *Lélek szerint éljünk*”- hogy megtaláljuk a helyes gondolkodást és cselekvési módot, hogy *úgy keressük a földi jókat, hogy el ne veszítsük az örök boldogságot*”, „*hogy sikereink el ne vakítsanak minket, és fel tudjuk ismerni az örökké tartó javak értékét*” az lesz a maradandó érték – hogy ezt felismerjük, elfogadjuk és minden nap eszerint tudjunk gondolkodni, beszélni, cselekedni, ezt kérjük Urunktól, Istenünkötől!

Évközi 15. Vasárnap – Július 14. – „*Istenünk, Te megmutatod igazságod fényét a tévelygőknek...*” imádkozzuk a mai szentmise könyörgésében és közben jóságos Istenünk emberszeretetére és önmagunkra gondolunk. Isten végtelen szeretetére azért, mert jóságában olyan ajándékot ad számunkra, ami nélkül jószerivel az emberi méltóságunkról sem beszélhetnénk – hiszen tanít, vezet a jó úton, valóságga lesz a Zsoltárosnak a 22. Zsoltárban: „*Az Úr nékem Pásztorom, inséget nem kell látnom, viruló réteken ad helyet nekem, felüdít a tiszta vizek forrásából; előttem jár az igaz úton, vezet engem jó szívvel...*” az Ő segítségével lehetünk egyre tökéletesebbek. Végtelen szeretetével és emberszeretével jóságában az egész teremtett világot a javunkra formálta és nemcsak testileg gondoskodik rólunk, hanem lelkileg is, hiszen, amikor, mint embereknek halhatatlan lelket ajánlódott, a saját képére és hasonlatosságára teremtett és gyermekeivé fogad; üdvösségünkért Egyszülött Fiát is áldozatul adja, mindez valóságga lesz. Mindezekért Neki tartozunk köszönettel és hálával!

Önmagunkra azért gondolunk, hogy emlékezzünk arra, hogy számunkra minden ajándék, önmagunkban mindez lehetetlen lenne. Nem tudnánk még felmérni sem csodálatos helyzetünket - nem tudnánk értelmünkkel felismerni – és nem tudnánk akaratainkat Őhozza „irányítani.” Számítatlan példa mutatja, hogy az embert azok a lehetőségek, amiket pedig Istentől kapott, mennyire képesek rossz irányba is vinni. Saját érdemünknek tekintjük sikerünket, és igen gyakran pontosan azok teszik az embert elbizakodottá, és gyenge akaratúvá, amiknek következtében akár eltávolodhatunk is Istentől, minden jónak a Forrásától. Úgy is mondhatnánk, belebonyolódunk saját emberségünkbe. – A mai Evangéliumban pontosan ezt láthatjuk. Szó sincs arról, hogy a sérült embert azért nem segítették többen is, mert nem tudták volna, hogy segíteni kell, és lehet, hogy talán másnap, vagy akár aznap is maguk is nem szorulnak-e segítségre, de hát az Őszövétségi törvény előírása más irányt mutat, aki véres, sebesültet érint, úgymond tisztátalanná válik és komoly engesztelő áldozat által tisztul meg, így a bajban lévön segíteni nem látszott ésszerűnek. A samaritanus nem a választottak közé számított, így ezt a törvényt nem tartotta meg, ezért csodálatos eszköze lett a felebarát szeretetnek. A törvény beszélt erről, a samaritanus tetteivel tartotta meg. – Gyakran lehetnek olyan események életünkben, amikor vizsgáljunk kell: mit jelent számunkra Isten, az Ő törvénye! El kell jutnunk oda, amiről Prohászka Ottokár püspök beszél: „*Aki szeret, az magában hordja a törvénykönyvet és érzi, mit kell tennie...*” „*szeretek (Isten és embertársaimat), mert ez által jobb ember leszek, s jobban hasonlítok az Úrhoz, Aki szeretett és elviselt engem, hálátlan bűnöst!*”

Évközi 17. Vasárnap – Július 30. – Életünk folyamán a jó Istentől sokkal több ajándékot kapunk – testi és lelki ajándékokat egyaránt – mint amit számon tartunk. – ma beszéljünk a sok közül arról, hogy milyen nagy ajándék, „*ha valaki egy jó barát, megértő szívre, segítő testvérré talál!*” – Ennek bizonyítéka, hogy még a művészek is keresik azokat – barátait – akik megértik őket – sokkal jobban érzik magukat az ilyenek társaságában, megbeszélik dolgaikat, talán még a legféltebb titkaikat is inkább elmondják egymásnak, segítik egymást és bárki másnál jobban elfogadják tőlük még a bírálatot is. Ez a magatartás az emberek életében sokkal általánosabb, mint gondolnánk, hiszen még a gyermekek is találnak maguknak barátokat és keresik is az alkalmakat.

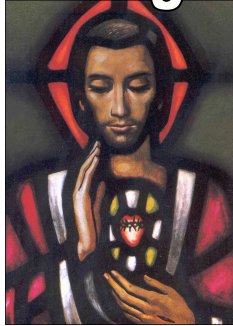
Mindezeknél sokkal csodálatosabb azonban, ha az Isten és ember közötti kapcsolatra gondolunk, amire itt a földön csak „*a földi atyaság*” képe hasonlíthat. – Itt és most az igaziról beszéltek, hiszen az Istenre utalunk általa és nem is volna méltó egy torz, eltorzult képre gondolni Vele kapcsolatban. – Sajnos a valóságban még a szülői szeretet, de a földi atyaság, a barátság sem igazi. A szülői szeretet hiánya óhatatlanul képes elvezetni a gyermekek elmagányosodásához – függetlenül attól, hogy úgymond mindenük megvan – nem egy esetben pontosan az atyai szeretet hiánya hagy életre szóló nyomokat és milyen kiábrándultság jár a barátság felbomlása vagy kiüresedése nyomában. – Isten barátságában nem ilyen és a földi negatívumok ne vezessenek minket téves elgondolásokra. Csalódhat az ember bármikor bárkiben, Isten mindig „*a mi Atyánk!*” – Az Úr Jézus nem véletlenül mondta ki a csodálatosan szép szavakat főpapi imájában: „*En igaz Atyám!*” nem véletlenül tanított így imádkozni: „*Atyánk, Aki a mennyekben vagy...*” – nem véletlenül beszélt az Isten atyai szeretetéről: „*Aki felvirasztja napját jókra és gonoszokra, esőt ad igazaknak és hamisaknak egyaránt!*” Aki számon tartja a leesett hajszálainkat is, Aki megjutalmazza a legkisebb jócselekedetünket is, Aki nem akarja, hogy egy is elveszen teremtményei közül, Aki úgy várja Országába teremtményeit, mint Atya a atya a gyermekeit, Aki visszavárja tékozló fiait és a legmesszebbmenően gondoskodik üdvösségünkéről, hiszen „*Egyszülött Fiát adta értünk, hogy éljünk általa!*” – Sokáig sorolhatnánk gyermeki lehetőségeinket Mennyei Atyánkkal kapcsolatban, egyet azonban ne feledjünk el: van jó Atyánk a Mennyben, legyen gondunk arra, hogy mi már itt a földön jó gyermekei legyünk! Keressük, ápoljuk a kapcsolatokat Vele! – Igyekezzünk egyre inkább „*újászultetni az új, krisztusi életre!*” – minden lehető jó kössön össze bennünket Vele! A gyermekek bizalmával kérjük Tőle: „*add, kérünk, hogy üdvösségünkre válják az az ajándék, amit kimondhatatlan nagy szeretettedben (szüntelenül) adsz nekünk!*” – a fogadott gyermekesség és a Te atyai szereteted!

Szent Imre Közösségi Ház hírei

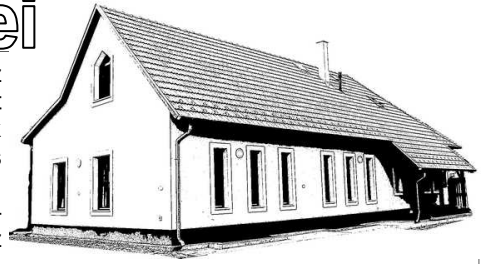
Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének családja a következő imaóráját 08.04-én tartja az esti szentmise után a templomban.

Ezt a szentórát Szent Atyánkért, Ferenc pápáért, Erdő Péter bíborosunkért, Beer Miklós püspök atyánkért, az országunk vezetőiért, püspökeinkért, papjainkért ajánljuk fel nagy szeretettel Jézus Szent Szívének szeretete jeléül. Megemlékezünk arról a csodálatos eseményről, amikor Szent István királyunk Magyarországot a Szűz Anya oltalmába ajánlotta. Magyarországot, Mária országát, a mi égi Édesanyánk szorosán magához öleli és vezeti a mai napig egyfolytában minden veszélyen át az úton, amely ahhoz a bizonyos szűk kapuhoz vezet, amelynél megméretetésre találunk. Jó azt érezni, hogy van párfogónk az Úrnál, akinek oltalma alatt védelmet érezhet a bűnbe esett ember. Égi Édesanyánk párfogásában nem vagyunk árvák. Ő segít bennünket Jézushoz eljutni. Ebben a hónapban az örökös rózsafüzér társulat tagjai folyamatosan imádkozzák a rózsafüzér éjjel és nappal óránként váltják egymást. Elmélkedő imájukkal újra és újra felújítják szívükben a Megváltó Jézus és Édesanyja életének minden állomását. Szent József az Úr Jézus nevelő apja, az édesapák és a családok védőszentje kísérik imájával minden tiszta szívű imádkozó testvérünk lelkületét, hogy imaszándékaink meghallgatásra találjanak. Köszönjük Urunk, hogy a Tőled kapott ajándékokkal szolgálhassuk a szeretetet embertársaink között. Élő hitedet add, nekem Jézusom hadd őrizhessem azt, és lábad

elé borulva az egész világ előtt megvallhassalak Téged igaz és egyetlen Istenem! Jézusom Te mondtad: 'Amit kértek az Atyámtól az Én nevemben, megadja nektek.' Íme most a nevedben kérjük az Atyát:

Gondviselő Mennyei Atyánk!
Hozzád fordulunk szükségünk idején.
Tekints a bajnak a mélységébe, amelybe jutottunk.
Add, hogy kegyelmeddel mi is megtegyünk
Saját érdekünkben mindent, ami gyarlóságunktól telik,
Te pedig vedd Atyai kezébe sorsunkat.
Nem gazdagságért esedezünk, hanem
Csak magunk és családunk tisztas megélhetéséért.
Szabadíts meg minket a gondok testet-lelket őrlő malmától,
Hogy nyugodtabb lélekkel hasznosan fáradozhassunk magunk
és embertársaink javára és a te dicsőségedre.
Segítők és szabadítók Te vagy Uram! Ne késlekedjél. Amen.

özv. Szlovicsák Balászné

IFI-HITTAN

A nyári szünetben nem tartunk hittanórákat, de a bevált gyakorlathoz híven; bármikor telefonálhattok és megbeszélés szerint találkozhatunk! Szeretettel várok minden alkalmat, hogy együtt lehessünk: Magdi néni

Augusztusban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Aug.1 – 6	Aug.7 – 15	Aug.16 – 24	Aug.25 – Szept.2
Özv. Győrvári Istvánné Özv. Surányi Ferencné Ifj. Tóth Jánosné Özv. Bálint Lajosné	Horváthné Nagy Ilona Debreceni Lászlóné Özv. Győrvári Dezsóné Lovas Imre	Id. Nagy Istvánné Bircsák Istvánné Renczes Csabáné Tóth Rita Szlovicsák Krisztina	Mészáros Jánosné Id. Győrvári Ferencné Özv. Lovas Zoltánné Csermákné Molnár Anna Geigerné Moldvai Mariann

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2013. AUGUSZTUS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
			1	2	3	4 20 óra Jézus Szíve család imája
5	6	7	8 9.30 óra Baba-Mama klub	9	10	11
12	13	14	15 Nagyboldogasszony	16	17	18
19	20 Szent István ünnepe	21	22	23	24	25
26	27	28	29 9.30 óra Baba-Mama klub	30	31	

Veni Sancte

Szeptember 1-jén, délelőtt 9 órakor lesz a Veni Sancte szentmise a kezdődő új tanév kegyelmeiért. Mindenkit szeretettel hívunk és várunk, hogy közösen imádkozva is kérjük Isten áldását és segítségét!

Augusztus 15.**Szűz Mária Mennybevétele
Nagyboldogasszony**

„Amint ezeket elmondta az Úr, fölemelkedett a felhőben és az égbe szállt, az anyalok vele együtt mentek és elvitték Máriát az Isten paradicsomába. Az apostolokat pedig felhők takarták el, és visszatért mindegyikük a maga igehirdetési helyére. Elbeszéltek ottan Isten nagy tetteit, dicsőítették Urunkat, Jézus Krisztust, aki él és uralkodik az Atyával és a Szentlélekkel tökéletes egységben, az Istenség egy lényegében. Amen”

(Forrás: www.katolikus.hu/szentek)

Nagyboldogasszony ünnepére zárandoklatot szervezünk Mátraverebély — Szentkútra **augusztus 18-ra**. Mindenkit szeretettel hívunk és várunk! Jelentkezni Surányi Miklós bácsinál és Mikolyné Magdinál lehet!

Szent Kereszt búcsú

Szeptember 15-én délelőtt 10 órakor lesz templomunk búcsújának ünnepe.

Bosák Nándor, Debrecen—Nyíregyházi Egyházmegye megyés püspöke lesz a szónok. Készüljünk az ünnepre!

Szent István ünnepe

Szent István király imája a Magyarok Nagyasszonyához

Szent István midőn életének végét közeledni érzi,
Hő tanácsosait maga köré gyűjti.
Midőn együtt voltak karok, papok és remeték,
István Szűz Mária oltárához lépett.

Reá helyezé a királyi koronát,
A kormánypalcát és az ország almáját.
Ő maga az oltár elé letérdelt,
És a Szűz Anyához eképen esdekelt.

Dicső Védőasszonyunk Hazánk Nagy Asszonya
Szálljon fel Te Hozzád hő szolgád imája.
Hallgasd meg legszentebb végső akaratom,
Amelyet Neked örökre felajánlom.

Én Te Reád Bízom a szép Magyar Hazánkat,
A nemzetet vele együtt koronámat.
Legyen ez mindenkor a Te örökséged,
Oltalmazd, őrizd, vezérelj e népet.

Maradj Nemzetem s Hazám Védőasszonya,
Melynek Szentképedtől tündöklök zászlaja.
Tekintsd ő Szűz anyám, mint örökségedet,
A Magyar koronát és a Magyar népet.

Legyen a Tied a Magyarok Hazája,
Általad szálljon rá az Isten áldása.
István a Nemzetet és a Szent Koronát,
A Szent Szűz Anyának eképen adá át.

Testvéreim, Barátim, Keresztes vitézek,
Szent a hely ahová most velem léptek.
Lábáról oldja le mindenki saruját,
És így keressük fel Megváltónk Szent Sírját.

Kétséggel tevé ezt az egész hadsereg,
Szent körmenetben mezítláb menének.
Lélekben szálljunk el mi is a Szent Földre,
Oda ahol ringat Szent Hitünk bölcsője.

Kérjük Jézust, Aki azt értünk szenvedte,
Hogy adjon irgalmat, adjon szent kegyelmet.

Ámen

A Katolikus Karitászs Alsónémedi Csoportjának hírei

Augusztus hónapban nem lesz jótékonyági alkalom a Karitászs keretében. Krízishelyzetben azonban most is megpróbálunk gyorsan segíteni. **Figyeljünk egymásra is,** ha baj van, legyen valaki, aki segítséget kér! **Elérhetőségünk:**

06 30 394 22 29 és karitasz.alsonemedi@gmail.com

A lakatlan szigeten

Egyszer történt egy hajótörés, amit csak egy ember élt túl. Őt a víz egy lakatlan sziget partjára vetette. Azon imádkozott nap mint nap, hogy jöjjön és mentse meg valaki. Mindennap kémlelte a horizontot, hátha meglát egy hajót, ami megmentheti, de hiába. Végül, beletörődve sorsába, épített magának egy kis kunyhót a szigeten. Aztán egy napon, amikor elment halászni, hogy legyen aznapra is mit ennie, szörnyű dologra ért vissza. Az egész kunyhó lángokban állt! Teljesen elégett, úgy, hogy csak hamu maradt belőle. A hajótörött teljesen elkeseredett. Nemcsak hogy hajótörést szenvedett, de mire beletörődött sorsába és épített magának egy kis zárt menedéket, az is oda lett. "Hogy tehetted ezt velem Istenem? Mivel érdemeltem ki ezt a

Egy perc bölcsesség...

rosszat? Pedig már kezdtem megbarátkozni az egyedüllét gondolatával, és olyan jól éreztem magam ebben a kis kunyhóban, miért kellett ezt is elvennem tőlem?" - kiáltott Istenhez.

Másnap kora reggel, amikor kisírt szemét kinyitotta, arra ébredt, hogy kiköt egy hajó. Nem hitt a szemének! Amikor felszállt a hajóra megkérdezte a kapitányt, hogy honnan tudták, hogy ő ott van. "Abból a nagy füstből, amit csináltál. Abból láttuk, hogy van itt valaki a lakatlan szigeten." - felelte a kapitány.

Az ember életében vannak olyan időszakok, amikor mindent elveszítettnek érez, mert annyi rossz dolog történik vele. De az életnek minden negatív történésre van egy pozitív válasza!

(ismeretlen szerző)

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

visszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!